

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Moje životní zkušenosti

Miroslav Ondříček

Miroslav Ondříček patří mezi nejlepší a nejznámější české kameramany. Při zaměstnání vystudoval večerní filmovou školu na FAMU. Dvakrát byl nominován na Oscara, prezident republiky mu udělil medaili za zásluhy 1. stupně. Mezi jeho nejznámější filmy patří Hoří má panenko, Amadeus, Hair.

Pan Ondříček se ve svém příspěvku podělil o své zkušenosti z práce kameramana, zmínil důležité milníky jeho kariéry spočívající v různých inovativních postupech.

Učil se při práci od jiných kameramanů a režisérů. Naučil se vše dlouhodobě promýšlet a rozhodně nezastával spontánní rozhodnutí. Pochytil potřebu vše od začátku rozzáběrovat. Natáčení s režisérem Vláčilem ovlivnilo jeho smysl pro obrazovou koncepci.

S režisérem Formanem si rozuměli v preferenci obrazové prostoty. Ve filmu Lásky jedné plavovlásky je hodně scén natočeno tak, že se vzala rekvizita nebo herec a Ondříček pouze s ruční kamerou sledoval akci, bez žádných zkoušek nebo nacvičování. Autentičnost byla na prvním místě. Tomu bylo přizpůsobeno i osvětlení v podobě konstantního lustru, vytvářejícího hlavní rozptýlený zdroj světla. To dovolilo volnou práci s ruční kamerou.

Ondříček často přicházel s něčím novým, především ve svícení, kde neustále zkoušel nové metody k dosažení optimálních výsledků. Zasahoval i dál za svoji vlastní pozici a zapojoval se i do ostatních tvůrčích prací při výrobě filmu.

Amadeus představoval několik technických výmyslů Ondříčka. Hra se světlem v podobě čínských lustrů se projevila jako vynikající řešení z uměleckého, ale i prostorového hlediska. Objektivy si nechal dovézt z Ameriky. Nejvíce vynikají na záběrech svícených téměř jen pomocí svíček. Ty se nechávaly upravovat, aby vyzařovaly optimální množství světla a zároveň z nich nekapal vosk. Přesně takovými detaily se Ondříček zabýval.

Na filmu Hair se docílilo hodně zajímavého prolínání těl při pochodu použitím dvanácti kamer. Za normálních okolností a v případě jiných kameramanů by takový požadavek byl zamítnut kvůli nákladnosti. On si to ale dokázal prosadit, vždy věděl, proč to dělá, a výsledek se dostavil. Při prosazování svých požadavků bral zřetel na své kolegy a jejich bezpečnost.

Na přání producenta se film Hoří, má panenko natáčel na barevný materiál. K vytvoření optimální atmosféry se nejvíce hodil odstín spadajícího listí, ze kterého bylo následně vytvořeno kompletní spektrum, ale bez studených tónů.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kvůli tomuto rozhodnutí bylo nutno vytvořit si vlastní rekvizity, více sedící ke zvolenému svícení.

Náročnost svícení byla ztížena nízkou citlivostí filmu, jež činila do 100 ASA. Bylo tedy nutno výrazně zasvicovat scény, které by se jinak obešly s lehkým doplňkovým světlem, např. scéna s požárem, kde bylo nutno postavit obrovské konstrukce pojímající značné množství silných světel.

Na dalších filmech využíval vždy nové možnosti a nápady jako chemický kouř, umožňující vytvoření mlžného oparu. Natáčení se postupně přesunulo i do USA, kam přitáhl český styl svícení. Hollywood v té době ještě svítil natvrdo a přímým světlem, Ondříčkovo svícení do látek a papírů tedy představovalo něco naprosto nového a neobvyklého.

Natočením filmu pro Ondříčka práce v žádném případě neskončila. Důslednost ho vždy dovedla až na testovací projekce, při kterých velmi pečlivě hodnotil kvalitu provedeného přepisu na filmový pás.

Uznával tradiční postupy snímání hereckých výkonů, pomáhající vystihnout jejich výrazy, dialogy a celkový projev. K tomu nejlépe poslouží klidný záběr, ukazující herce, který musí přesvědčit svým talentem.

Pro Ondříčka byla nejzásadnější část natáčení filmu právě ještě předtím, než se vůbec začalo točit. Neuznával žádné postupy vyžadující větší dávku improvizace, ale naopak měl vše v hlavě, od scénáře až po jednotlivé záběry. Díky tomu bylo natáčení jednodušší, mohl se soustředit jen na svícení, pohyb kamery apod. Nějaké drobné domýšlení nápadu pochopitelně existovalo. K precizní přípravě patřila i obrovská cílevědomost.